

Liturgie voor de (online) viering van donderdag **24 december 2020, Kerstnacht** om 22.00 uur

Voorganger: ds. Peter van der Schans

Lector: Titia Krijger

Orgel: Eugène Broekman

Trompet: Ruud Rietveld

Thema: Het beste wereldnieuws

Viering beschikbaar om:

22.00 uur op www.kerkdienstgemist.nl

Na de dienst ook beschikbaar op www.pgij.nl

**Protestantse
Kerk**

Protestantse gemeente te IJsselstein

De Paaskaars brandt

Muziek vooraf

Er wordt voor ons gezongen: Lied 477:1 en 5

Welkom door de voorganger

Goede nacht allemaal!

Hier in de kerk en u thuis of van waar dan ook met ons verbonden!

Fijn dat we toch het Kerstfeest kunnen vieren.

Anders dan anders. Maar tóch!

Ik zat in dubio bij de voorbereiding van deze dienst.

*Er is in de voorbije maanden zoveel vervelend nieuws geweest,
dat je er moe van wordt.*

*En er zijn mensen die het woord corona
en aanverwante woorden
niet meer kunnen horen.*

En het liefste er niet meer naar luisteren.

Met andere dingen bezig willen zijn.

Zo merkte ik in contacten.

We zijn het zó zat.

Spuugzat!

Ik begrijp het wel –

even iets anders als afleiding.

Daar hebben we behoefte aan.

*Maar hier in de kerk kan ik toch niet anders,
merk ik zelf.*

Ik heb het corona woord al genoemd.

En ik zal het vast nog wel meer doen.

*Ik kan wat ons zo intens bezig houdt
niet bij de drempel van de kerkzaal achterlaten.*

*We komen hier bij elkaar
te midden van een samenleving
waar van alles aan de hand is.*

*Niet alleen corona.
Dat zit in je hoofd en in je hart.
Dat draag je mee.
Ook de kerk in.
Ik zou zelf zeggen:
Júist de kerk in.
Er is geen betere plek
waar we onze gedachten en gevoelens kunnen delen.
Met elkaar.
Meer nog: met God zelf.
En hier is de ruimte
waar we ook het andere nieuws horen.
Het goede nieuws,
nee, het beste wereldnieuws.
Want er is een kind geboren,
Godsgeschenk,
redder.
Jezus.
Blijdschap!
En ik mag vanavond in een lijn van velen,
toen en nu,
de boodschapper van vreugde zijn.*

*Laten we stil worden
om dat al vast tot ons door te laten dringen.
En ons door gebed en muziek toewijden.*

AAN HET BEGIN

Toewijding door stil gebed en muziek

We gaan staan

Groet en Bemoediging

Er wordt voor ons gezongen: intochtlied: Psalm 149:1 en 3

Gebet aan het begin

*Here God,
we komen samen in een wereld waar van alles aan de gang is.
Ons hoofd en hart zit vol.
Barstensvol.
En je hunkert naar rust,
naar liefde, aandacht;
naar verbondenheid en samenzijn.
Wees bij ons, o God,
juist in deze dagen en nachten.
Laat het een feest zijn,
tegen alles in,
omdat Jezus Christus is geboren,
onder ons.
voor ons.
Voor een wereld wijd.
Amen.*

We gaan zitten.

Er wordt voor ons gezongen: Lied 483:1 en 2

Smeekgebed

*Here God,
dag in dag uit, 24/7
wordt het nieuws over ons uitgestrooid.
Zoveel kanalen, zoveel media.
Je wordt er tureluurs van.
En meestal is het slecht nieuws
en overheerst het negatieve.
COVID-19 zwermt tot nu toe onstuitbaar rond over onze aarde.
En gemuteerde coronavirussen maken het als maar moeilijker.
We zij moe.
Spontaan reageren gaat zo moeilijk.
Afstand houden is zo zwaar en onmenselijk.
En dan de drukte die verpleegkundigen en artsen moeten verwerken...
We houden ons hart vast.
En we voelen de pijn om wat zieken en hun omstanders meemaken.
Ja, het verdriet als dierbaren komen te overlijden.
O God,
dat is het nog niet alleen.
Er is nog zoveel ander leed dat tot ons komt.
Mensen met andere ziekten
die zich zorgen maken of ze nu wel geholpen kunnen worden.
Kinderen onderweg op de vlucht.
Soms zonder ouders.
En zoveel anderen met hen mee.
Mensen zonder eten en drinken,
zonder ook maar iets van de rijkdom die onze tafels deze dagen vult.
Mensen die te lijden hebben van verdachtmakingen,*

*van discriminatie, van geweld.
En nog zoveel meer.
We hunkeren zo naar blij, goed nieuws –
voor ons, voor iedereen.
Here God...
Wat bent u welkom!
Kyrieleis!
En wat willen we graag blij zingen!
Het zit door elkaar heen,
zo klinkt het nu voor ons in ons lied:*

Er wordt voor ons gezongen: een loflied: Lied 476:1 en 2

DIENST VAN HET WOORD

Gebed om de opening van het Woord

*Here God,
vandaag, vannacht is het feest:
Jezus is geboren.
Uw licht schijnt waar het donker is.
Dat is vrolijk wereldnieuws.
En dat terwijl we zoveel ander nieuws horen
dat ons verdrietig en angstig maakt.
Laat ons het blijde nieuws goed ontvangen.
Dat het niet opgaat in al het andere.
Maar dat we het horen,
en opvangen.
Dat we het tot in ons hart mogen ervaren.
Hier in de kerk, en bij mensen thuis.
Laat het zichtbaar worden in de manier
waarop wij met elkaar leven.
Zo eren wij u en zijn wij goed voor elkaar.
Amen.*

Eerste Schriftlezing: Jesaja 52:7-10 (NBV)

⁷Hoe welkom is de vreugdebode
die over de bergen komt aangesneld,
die vrede aankondigt en **goed nieuws** brengt,
die redding aankondigt en tegen Sion zegt:
‘Je God is koning!’

⁸Hoor! Je wachters verheffen hun stem,
samen barsten ze uit in gejuich,
want ze zien het met eigen ogen:
de HEER keert terug naar Sion.

⁹Breek uit in gejubel,
ruïnes van Jeruzalem,
want de HEER troost zijn volk,
hij koopt Jeruzalem vrij.

¹⁰De HEER ontbloot zijn heilige arm
ten overstaan van alle volken,
en de einden der aarde zien
hoe onze God redding brengt.

Er wordt voor ons gezongen: Lied 486:1 en 4

Tweede Schriftlezing: Lucas 2:1-14 (NBV)

²In die tijd kondigde keizer Augustus een decreet af dat alle inwoners van het rijk zich moesten laten inschrijven. ²Deze eerste volkstelling vond plaats tijdens het bewind van Quirinius over Syrië. ³Iedereen ging op weg om zich te laten inschrijven, ieder naar de plaats waar hij vandaan kwam. ⁴Jozef ging van de stad Nazaret in Galilea naar Judea, naar de stad van David die Betlehem heet, aangezien hij van David afstamde, ⁵om zich te laten inschrijven samen met Maria, zijn aanstaande vrouw, die zwanger was. ⁶Terwijl ze daar waren, brak de dag van haar bevalling aan, ⁷en ze bracht een zoon ter wereld, haar eerstgeborene. Ze wikkelde hem in een doek en legde hem in een voederbak, omdat er voor hen geen plaats was in het nachtverblijf van de stad.

⁸Niet ver daarvandaan brachten herders de nacht door in het veld, ze hielden de wacht bij hun kudde. ⁹Opeens stond er een engel van de Heer bij hen en werden ze omgeven door het stralende licht van de Heer, zodat ze hevig schrokken. ¹⁰De engel zei tegen hen: ‘Wees niet bang, want **ik kom jullie goed nieuws brengen**, dat het hele volk met grote vreugde zal vervullen: ¹¹vandaag is in de stad van David jullie redder geboren. Hij is de messias, de Heer. ¹²Dit zal voor jullie het teken zijn: jullie zullen een pasgeboren kind vinden dat in een doek gewikkeld in een voederbak ligt.’ ¹³En plotseling voegde zich bij de engel een groot hemels leger dat God prees met de woorden:

¹⁴‘Eer aan God in de hoogste hemel
en vrede op aarde voor alle mensen die hij liefheeft.’

Verkondiging

Gemeente van onze Heer Jezus Christus!

Slecht nieuws is van alle tijden. In onze dagen is er steeds weer aandacht voor de dingen die niet goed gaan. Dan gaat het natuurlijk om het om zich heen grijpende **corona** virus. En de druk die dat legt op onze samenleving en op de zorg in het bijzonder. Van de zomer leek het even de goede kant op te gaan. Ik voelde me zelf opgelucht. Je kon weer redelijk veilig en vertrouwd op bezoek bij mensen. En samenkomen op gepaste afstand lukte ook. Dat gaf me weer plezier in het werk. Mensen ontmoeten voor het aangezicht van de Heer is inspirerend. Het kost energie maar het geeft ook energie. En daarna ging het weer de verkeerde kant op. Steeds weer slechte cijfers over het aantal besmettingen en dus steeds weer slecht nieuws. Hoewel de regels weer zijn aangescherpt is er ook iets van ruimte. Vanaf maart was het allemaal vreemd, onwerkelijk. Stress en angst bepaalden in elk geval ook mijn gedrag. Nu is het minstens zo erg als toen, maar ervaar ik iets minder krampachtigheid. Daar kan natuurlijk dan ook veel risico in zitten: dat je te gemakkelijk omgaat met de adviezen en roekeloos wordt. Ik probeer zorgvuldig te zijn, zonder veel angst.

Maar er is meer slecht nieuws. Onvoorstelbaar pijnlijk en slecht was het om te merken hoe diep de overheid in de fout is gegaan bij de **toeslagen**. Dat is afschuwelijk voor de slachtoffers. Maar tegelijk kunnen we wantrouwen in de samenleving tegen de overheid niet gebruiken. Dat werkt verlamdend. Juist ook waar we zoveel van de overheid verwachten in het zoeken en wijzen van een begaanbare weg in de crisis.

Dan noem ik nog het onnoemlijke leed van de **vluchtelingen** die her en der in de wereld een goed heenkomen zoeken. Vooral ook de barre omstandigheden aan de grenzen van Europa. En de politieke verwickelingen om mensen als mensen op te vangen en te verzorgen. Gewoon, omdat het mensen zijn. En geen politieke schaakstukken.

En soms komt het slechte nieuws heel **dichtbij**. Omdat een dierbare ziek wordt en sterft. Of omdat je zelf ziekte en leed overkomt. Of ontslag, faillissement. Of iets anders.

Vaak krijgen de media de schuld: jullie brengen alleen maar slecht nieuws. Ja, het afwijkende, het opvallende, het tegengeluid, het conflict valt op. Het lijkt soms alsof er dan een verwarrend beeld van de werkelijkheid wordt weergegeven. Maar aan de andere kant: slecht nieuws kan schokken en tot verandering leiden. Bovendien: we moeten blij zijn met de vrijheid om slecht nieuws te presenteren. Dictaturen verbieden het. Daar mag je alleen goed nieuws melden. Lastig is wél dat er vaak polarisatie van komt. Dat het tot verhitte discussies leidt waarbij de nuance ontbreekt. Waarbij alleen nog gevoelens spreken en niet meer het luisteren en argumenteren.

Dan is er iets anders rondom het nieuws waar ik even bij wil stilstaan. Er is steeds meer nepnieuws, fakenews. En dat is echt niet alleen iets van Trump. Alleen al in het ouderwetse geroddel van mensen worden de feiten verdraait en of ingevuld naar eigen goeddunken. Nog zonder *Privé*, *Story* en andere bladen; nog zonder de sociale media. Maar tegenwoordig is het meer verspreid. Bewust wordt er gestrooid met desinformatie. Dat gaat verder dan satire of overdrijving. Iedereen kan iets beweren en het publiceren. Met de media van nu gaat het razendsnel rond. Daardoor lijken de grenzen tussen nieuws, nepnieuws en advertenties te vervagen. Het wordt steeds moeilijker om ze van elkaar te onderscheiden en een gefundeerde mening te vormen. Je merkt ervan in de berichten over corona, klimaat en complotten erachter. Onwaarheden die als waarheid gepresenteerd worden, alternatieve feiten. Ze maken het onvoorstelbaar lastig om een eigen, verantwoorde, onafhankelijke mening te vormen. En de fabeltjesfuik maakt het nog moeilijker. Net als de digitale technieken die er zijn om filmpjes van mensen te maken die dingen zeggen die ze nooit gezegd hebben of zouden zeggen. Maar toch uit hun mond komen. Deep fakenews.

Ik merk dat deze dingen me erg bezig houden. Ik doe graag mee aan bijv. de sociale media. En volg het nieuws geregeld. En ik wil er nog wel meer over doorpraten. Maar goed – het is Kerstnacht. En een verhandeling hier over – ik weet niet of u daar op zit te wachten. Maar tóch: er is vannacht ook nieuws te melden. Daarom vertelde ik ook over slecht nieuws en nepnieuws. Dat is de achtergrond waartegen ik in boodschap van nu kan en wil vertellen, wil delen. Er is ander nieuws te melden. Ouderwets gezegd: Stop de persen!

In de taal van vandaag: Breaking nieuws. Gepiep van Pushberichten alom. Het is nu geen slecht nieuws. Een ook geen nepnieuws. Daar vertrouw ik toch echt wel op. De beide Bijbelstukken die Titia heeft gelezen, die gaan over het goede, blijde nieuws dat er te melden is. Vandaar ook mijn mijmeringen over het nieuws in onze dagen. Hier en nu kan ik het andere nieuws noemen, het beste wereldnieuws melden.

Dat nieuws van **Jesaja** klinkt tegen de achtergrond van de ballingschap in Babylon. We zitten in de tijd van 586 tot 539 voor Christus. De toplaag van de bevolking uit Jeruzalem is weggevoerd en zit gevangen. De stad is een ruïne. Men leeft verloren

in gevangenschap. Zonder toekomst. Geen fut meer om muziek te maken. Niks geen vreugde. Geen uitzicht. Geen perspectief.

Maar God komt! En hoe welkom is de vreugdebode die er aan komt rennen en die het goede nieuws komt verkondigen! God redt en het volk zal weer terug naar huis kunnen. Vrijgelaten uit de gevangenschap en terug naar Jeruzalem, naar moederland en vaderstad. Gered. In vrede.

En dan is er het nieuws waar **Lucas** van vertelt. Herders bijeen. Samen met hun kudde. En dan die engel, ineens. Stralend licht in het duister van de nacht. Bode van Godswege: *'Wees niet bang, want ik kom jullie goed nieuws brengen, ...'* Licht, vreugde. En ook weer redding!

Dat is het blijde nieuws rond de baby in de voerbak. Het kind in de kribbe vertelt het goede nieuws van de komst van God. Dat kleine kind is het beste wat de wereld kan overkomen. Want eenmaal groot laat het de wereld zien wat dat goede van God is. Hoe licht, redding en vreugde concreet gemaakt worden.

Jezus heelt wat gebroken en geschonden is. Maakt recht wat krom is. Hij geeft licht in het duister en wijst een begaanbare weg. Hij bevrijdt wie gevangen zitten en in een kring ronddraaien. Redt uit benauwdheid. Schenkt vreugde voor verdriet. Hij opent de toekomst. Schept perspectief. Geeft leven door de dood heen. Dat alles komt op naam van het kind, dat Maria heeft gedragen en heeft gebaard. Alles wat Jezus doet en zegt ontvouwt het goede, blijde nieuws van God. Er komen andere tijden! Het komt goed.

En christenen hebben in het levensverhaal van Jezus de woorden van Jesaja herkend. En zo wordt het goede nieuws nog verbreed en verdiept. En gaat het vanuit Jeruzalem de wereld rond.

Goed nieuws komt al snel terecht in de sfeer van 'Zeehondje gered'. 'Man vindt trouwring terug'. Feel-good-berichtgeving. Maar het is anders.

Een collega zegt het zó:

"Het enige echte goede nieuws is Kerst. God breekt in in het nieuws. Er is daardoor iemand die heen kijkt door de scheidingswanden van de tijd. Het geeft ons inzicht en empathie. Het maakt het slechte nieuws niet ongedaan. Maar het breekt in in de vuilnishoop. Het laat je het slechte nieuws op de goede manier zien. God wil hier bij de mensen zijn. Daardoor zie je scherper wat er bij mensen ontbreekt. Het slechte nieuws breng je daardoor niet uit sensatie, maar omdat je je inleeft. Kerst is het symbool van dat inleven."

(Mechteld Jansen, hoogleraar missiologie aan de Protestantse Theologische Universiteit)

Er is goed nieuws te melden, naast het slechte. God zij dank mogen we wéér Kerstfeest vieren om de geboorte van Jezus Christus!

Is dat nepnieuws? De getuigenissen van Jesaja en Lucas zijn opgetekend; door hen en door mensen om hen heen. Niet door mensen die Pietje Precies vertellen hoe het allemaal gebeurd is. Historisch verantwoord. Maar wel door mensen die geloven. Die vertrouwen dat God komt en wéér komt. Zelfs in een kind. Dat is een overtuiging. Ze kunnen het niet bewijzen. Laat staan dat ze het kunnen organiseren,

regelen of verzekeren. Maar ze zijn diep geraakt en vertrouwen er op dat het werkelijkheid wordt: God komt naar ons toe. In een klein kind. In Jezus. Maar omdat het overtuiging is, is het nog geen nepnieuws, of iets onzinnigs. Soms zou je het denken. Als je je laat overspoelen door het slechte, donkere nieuws. Maar tegen de stroom in mag je er op vertrouwen! Er op blijven vertrouwen, dat er een diepe waarheid zit in dit nieuws van Jesaja, van Lucas, van de engel.

Misschien moet je ook wel leren om anders te kijken naar onze werkelijkheid. En wordt er omdenken gevraagd. Van het slechte naar het goede nieuws. Van het wereldnieuws naar het kleine nieuws. Een paar voorbeelden, kleine maar fijne die voor mij signalen zijn van het grote, beste, blijde wereldnieuws:

- Het staat niet op de voorpagina als ik op weg bij het boodschappen doen een vrouw zie lopen. Ze heeft oortjes in. Ze luistert naar mooie muziek. Of ze heeft anders vast haar lief aan de lijn. Maar ze geniet intens, ze straalt. Ze straalt! Ik moet intens glimlachen.
- Of ik kom onderweg een kind tegen. Het heeft geregend. Er liggen plassen op het trottoir. En wat doet een kind? Ja, juist – het loopt door de plas en begint er heerlijk in te dansen!
- Of ik kom bij iemand die niet lang meer te leven heeft. Met alle maatregelen kan dat dan toch nog. We spreken. Ik lees, ik bid, ik zing ingetogen, mondkapje voor. En ik geef de zegen. En er komt rust. Ten einde toe.
- Of ik denk aan dat gesprek met een gemeentelid, Diny. Ze vertelt dat ze Jezus heeft ontmoet in het ziekenhuis waar ze lag vanwege corona. Naast haar lag een traditionele moslimman. Eén van zijn dochters, gesluierd, wil haar vader water geven. En ze vraagt of Diny dat óók wil. Die aarzelt, maar de dochter dringt aan. Het is water uit Mekka, dat is bijzonder. En van dat water wil die dochter weggeven. Diny raakt er diep van onder de indruk – dat je iets deelt van wat zó belangrijk voor je is. Ze moet denken aan het verhaal van Jezus bij de bron. Daarom: *“Ik heb Jezus ontmoet!”* Ik kom er in ons kerkblad nog op terug.

Op sommige sociale media zie je vaak veel rottigheid. Slecht nieuws. Nepnieuws. En kost het moeite te onderscheiden. Sommigen vinden het een riool. Maar zoals altijd: er is een andere kant.

Gisteren kwam ik op Twitter een prachtig filmpje tegen. Dat snel meermalen werd gedeeld en geliked. Het komt uit een opname voor een TV programma dat een paar dagen geleden is uitgezonden. Ik heb het niet gezien, maar gaat om het Knoop Gala. En het stukje waar ik het over heb is helaas niet uitgezonden. Maar viel desondanks op. Misschien wel daarom! In het programma treden muzikale talenten met een verstandelijke beperking op met bekende Nederlandse artiesten. U ziet Cheyenne Lankhaar uit mijn geboortestreek die de zangeres Maan begeleidt. Kijk maar:

...

Cheyenne, Peter Tiehuis en Maan laten even zien hoe samen spelen moet
Lange afstandszwemmer en voormalig kankerpatiënt Maarten van der Weijden deelt het filmpje met de reactie: *“Wat mooi! Als het de eerste keer niet lukt, mag je het een tweede keer proberen.”*

Ik hield het niet droog toen ik het filmpje zag. Maar ja, ik word ouder – dat zal het zijn. Of nee... Het is ráák; gewoon gaaf.

Voor mij zijn dat de kleine dingen die groot nieuws zijn. En goed nieuws. Niks neps aan. Kleine signalen van het blijde nieuws dat ik in de Kerstnacht mag brengen. De verhalen over het goede, blijde nieuws van de komst van God is al eeuwen doorverteld. Uiterst zorgvuldig. Met grote overtuiging. Op de één of andere manier is het dus de moeite waard. Zeer de moeite waard! Het is wereldnieuws. Het beste wereldnieuws!

Amen.

Meditatief moment: Muziek

Er wordt voor ons gezongen: Lied 496:1 en 3

DIENST VAN HET ANTWOORD

Gebeden: dankgebed – voorbeden – stil gebed – samen bidden van het Onze Vader

*Dank, Here God,
voor het blijde, bovenste beste wereldnieuws van deze nacht:
Jezus Christus is geboren!
Wat een geluk!
Wat een feest!
Dank dat we de geboorte van dit kind
steeds weer mogen vieren.
Juist ook als het donker en zwaar is in ons bestaan.
Als het nacht is in ons leven.
Als het nieuws bepaald word door
slecht nieuws en nep nieuws.
Als de media worden gewantrouwd*

*en men aarzelt om berichten serieus te nemen.
Soms is misbruik aan de orde.
En is er terecht kritiek.
Maar nieuwsbrengers speuren vaak diep
of wagen hun leven
om het echte nieuws te brengen.
We bidden u dat de media hun werk
zorgvuldig en betrouwbaar uitvoeren.
Of ze nu mainstream zijn of juist niet.*

*Dank u wel voor Jezus Christus,
dat kleine kind
dat ook ons opbeurt en blij maakt;
dat ook ons licht en redding brengt.*

We bidden

- *voor wie het vieren van Kerst juist in deze dagen zo moeilijk vindt; door alle corona maatregelen, maar ook om andere gedachten en gevoelens.*
- *voor wie keihard moet werken in deze dagen – waar dan ook – terwijl er al zo véél is gevraagd en nog gevraagd gaat worden.*
- *voor wie amper eten of drinken heeft of een dak boven het hoofd en warmte.*
- *voor wie gevangen zitten, geen kant op kunnen. Omdat ze fouten hebben gemaakt. Maar ook omdat er onder hen zijn die frank en vrij opkwamen voor vrede, recht en gerechtigheid.*
- *voor wie ziek is naar lichaam of geest en niet de hulp kan krijgen die gewenst is.*
- *voor wie verdrietig is om dierbaren die gestorven zijn, of die gaan sterven.*
- *voor wie niet thuis kan komen of niet thuis is door werk of wat dan ook.*
- *voor wie moedeloos en uitgeblust zijn; die geen perspectief zien en niet weten hoe vol te houden.*

*We bidden om geduld, doorzettingsvermogen, moed, ruimte, uitzicht.
We vragen u om heling, rust, vrede, redding.
En wat smachten we naar echte vreugde, blijdschap.*

*Laten er steeds weer hoopverleners zijn –
binnen en buiten de gemeente.
Mensen die het beste wereldnieuws delen.
In de media, in hun eigen kring.
En laten de blijde berichten tot ons doordringen.
Ons inspireren.*

In de stilte delen we wat alleen door ons zelf met U gedeeld kan worden.

...

En tenslotte bidden we samen:

*Onze Vader die in de hemelen zijt,
uw Naam worde geheiligd;
uw Koninkrijk kome;
uw wil geschiede
gelijk in de hemel also ook op aarde.
Geef ons heden ons dagelijks brood,
en vergeef ons onze schulden,
gelijk ook wij vergeven onze schuldenaren,
en leid ons niet in verzoeking
maar verlos ons van de boze.
Want van u is het Koninkrijk
en de kracht en de heerlijkheid in eeuwigheid.
Amen.*

Inzameling van de gaven: Voor opvang van de vluchtelingenkinderen in Griekenland

Omdat we niet kunnen collecteren in de eredienst vragen we u om uw collecte digitaal bij te dragen. We doen dat in het volle besef van onzekerheden bij gemeenteleden, ook op financieel gebied. Drie manieren om uw bijdrage te doen:

- U kunt uw bijdrage overmaken op de rekening van het College van Diakenen: NL43RABO0159278325 t.n.v. Diaconie Protestantse gemeente IJsselstein
- Via de website [Samen goed doen](#) komt u op een betaalpagina waar u uw gift via iDEAL kunt betalen.
- U kunt voorlopig niet betalen via een QR-code.

Wij danken u van harte voor uw gift!

Namens het College van Diakenen en het College van Kerkrentmeesters:
Jannie Schimmel en Daniëlle van den Houten.

AAN HET EINDE

Er wordt voor ons gezongen: slotlied (staande): Lied 506:1, 2 en 4

Uitzending

Zegen

*De Heer zegent onze oren:
dat we hoopvolle woorden horen,
het blijde, goede nieuws,
woorden die anderen kunnen bemoedigen,*

*woorden die verhelderen in donkere momenten,
woorden van troost die verdriet helpen dragen,
woorden van bewondering als schoonheid ons ontroert.
En leert ons de noodkreet verstaan achter stille woorden
van mensen die een beroep op ons doen.*

*De Heer zegent onze **mond**
om op het goede moment
het juiste woord te spreken van verlichting, vergeving en bevrijding
dat mensen nieuwe toekomst leert ontdekken.
En leert ons de taal van deze tijd
om ons geloof met anderen te delen
in goede en kwade dagen.*

*De Heer zegent ons doen en laten
om anderen meer tot zegen te zijn.
In de Naam, van de Vader, de Zoon en de Heilige Geest.*

(naar een zegengebied van fr. Erik Schaefer o.praem)

Er wordt voor ons gezongen: *Amen, amen, amen!* (Lied 431C)

We wensen elkaar een gezegend Kerstfeest!

Muziek

